

Accent tradueix per primer cop al català una selecció de contes d'Émile Zola units per la dissecció de la mort

Sota la lupa del forense

Eva Vázquez
GIRONA

És un mort, qui parla, i diu: "De ben segur que no era la mort. D'un moment a l'altre em despertaria, sens dubte. Sí, d'un moment a l'altre m'inclinaria i estrenyeria Marguerite entre els braços, per eixugar-li les llàgrimes". Però Olivier Bécaille assisteix, impotent, als minuciosos preparatius del seu propi enterrament, al plany misericordiós de la seva esposa, fins i tot a les mostres d'afecte que un amic de la família dispensa indecorosament a la jove vídua amb el cos del difunt encara present. *La mort d'Olivier Bécaille*, una narració en què es barregen amb gran eficàcia la truculència, la tendresa i l'humor, encapçala la tria de contes de d'Émile Zola (París, 1840-1902) que acaba de

publicar per primer cop en català l'editorial gironina Papers amb Accent. Traduïts per Lourdes Bigorra (Barcelona, 1961), aquests contes, com el conjunt de la narrativa breu de Zola, han tingut una existència marginal a l'ombra imponent del cicle dels Rougon-Macquart, el

L'obra del gran teòric del naturalisme ha estat molt poc traduïda fins ara al català

gran fresc novel·lesc en vint volums en què Zola va treballar obsessivament durant 25 anys. Però al costat de *Germinal*, *L'Assommoir* o *Nana*, els contes tindrien la importància de les pedres menudes dins d'una construcció gegantesca, amb la qual comparteixen objectius i ambicions, i en particular aquella màxima que va fer cèlebre el qui ha passat a la història com el mestre indiscutible del naturalisme europeu: "Una obra és un tros de natura vist a través d'un temperament".

Els cinc relats de la selecció que presenta Accent semblen tenir en comú la dissecció de la mort, per descomptat gens romàntica, en estat cru, sarcàstica, a vegades cruel, en certa manera vulgar com la decoració d'un menjador de províncies, però sobretot s'hi fa pre-

Retrat d'Émile Zola datat cap a 1890. ■ HULTON ARCHIVE / GETTY IMAGES

sent, per condensació, l'afany de Zola per cenyir-se als principis d'objectivitat i positivisme que predicava en els seus escrits teòrics, en què simptomàticament proclamava, en relació amb les seves criatures i els seus comportaments: "No em permetré ni una sola conclusió". *La mort d'Olivier Bécaille i altres contes*, que integren, a més de la narració del títol, 'El capità Burle', 'La se-

nyora Sourdis', 'L'atac al molf' i 'Maneres de morir', permeten una aproximació destil·lada a aquest escriptor tan poc traduït encara al català (recentment, només han vist la llum *El carnatge* i *L'obra*, totes dues traduïdes per Margarida Casacuberta) i a qui es deu, però, segons apunta Lourdes Bigorra en l'estudi introductori, que la boca, el ventre i el sexe ingressessin en la novel·la

moderna tants segles després de Boccaccio i Rabelais, i que hi tinguessin veu tots els estaments socials, des del sburgesos als obrers i les prostitutes. No va ser pas un atreviment sense cap cost, tenint en compte que encara avui és objecte de debat si l'autor del *J'accuse* va morir accidentalment d'asfíxia per una xemeneia obturada, o si va ser víctima d'un assassinat. ■

Tres catalans als Cookbook

Redacció
BARCELONA

Edouard Cointreau va fundar el 1995 els premis World Cookbook, considerats els Nobel dels llibres de gastronomia. Des d'aleshores trien els millors llibres publicats de l'any, dividits en 53 cate-

gories de cuina i 23 de beguda. Enguany la tria es farà entre uns 8.000 títols d'un total de 136 països.

Abans de la final, es fa una fase prèvia de cada categoria. En català tenim tres representants: *Les millors postres de l'Àvia Remei*. 100 receptes, de Remei Ribas, aspira a mi-

llor llibre de postres, i *Sopes fredes i calentes*, de Mariona Quadrada (receptes) i Josep Borrell (fotografies), podria ser la millor fotografia de llibre de cuina, tots dos publicats per Cossetània. *Històries del Motel*. 50 anys de l'Hotel Empordà (Ara Llibres), de Miquel Berga, podria ser considerat millor llibre de cuina literari.

Els guanyadors mundials de cada categoria es donaran a conèixer el 6 de març del 2012 al teatre Les Folies Bergère de París, durant la Fira del Llibre de Cuina de París. ■

Orfeó i Palau uneixen gestió

Redacció
BARCELONA

A partir de l'1 de gener la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana concentrarà la gestió administrativa del Palau. D'aquesta manera se simplificarà la gestió del Palau passant de tres entitats

gestores a una. A més se n'optimitza la gestió i es rendibilitzen millor els recursos. I també es garanteix la transparència de la gestió. A la fundació hi són representats l'Orfeó Català, el Departament de Cultura, l'Ajuntament de Barcelona, el Ministeri de Cultura i els mecenes. ■

Sala Gran
01.12.11
08.01.12

Teatre Nacional de Catalunya
abonat@tnc.cat

Teatre musical

EGOS Teatre

El crim de Lord Arthur Savile

Oscar Wilde

www.egosteatre.com

Preus 10+26 €

LA VANGUARDIA